

Carrer Mossèn Jacint Verdaguer, 19

Sant Hipòlit de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carrer Mossèn Jacint Verdaguer, 19
Emplaçament: En el punt d'unió entre el carrer de M. Jacint Verdaguer i la plaça Nova
Alçada: 537m

Coordenades:

Latitud: 42.01608
Longitud: 2.2357
UTM Est (X): 436718
UTM Nord (Y): 4651844

Classificació

Número de fitxa: 08215 - 32
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVIII
Any: 1743
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Catàleg de béns protegits, POUM aprovat 5/6/2020
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 6820209DG3562S
Fitxes associades:
[Plaça Nova, 3](#)
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat

Data de registre de la dg., 02/02/2020 - 01:00

fitxa:

Data de la darrera revisió: dt., 31/03/2026 - 11:12

Descripció

Edifici entre mitgeres de planta rectangular, que presenta una coberta de teula aràb de dos vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal i un ràfec ceràmic sostingut amb una solera de llates i mènsules de fusta. Està distribuït en planta baixa i dos pisos, amb la façana principal orientada a llevant. Totes les obertures són rectangulars, amb diferents tipus d'emmarcaments. Destaca el portal d'accés principal a l'edifici, amb els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda plana monolítica gravada amb l'any 1743 i una creu grega central damunt del calvari. Al seu costat hi ha una gran finestral rectangular amb els brancals fets de carreus de pedra. Al primer pis, damunt del portal, hi ha una finestra rectangular emmarcada amb carreus de pedra, l'ampit motllurat i una llinda plana decorada amb una motllura que recorre l'intradós l'obertura, i està gravada amb els mateixos motius i data que el portal d'accés principal. Al seu costat hi ha un finestral rectangular amb l'emmarcament arrebossat i pintat amb el mateix revestiment que cobreix la resta del parament, que té sortida a un balcó simple amb la llosana motllurada i la barana de ferro treballat. A l'extrem de migdia del parament hi ha una finestra amb l'emmarcament arrebossat, que conserva l'ampit de pedra original. A la segona planta hi ha una finestra simple i dos finestrals amb els emmarcaments arrebossats. Aquests finestrals tenen sortida a un balcó corregut amb la llosana d'obra sostinguda amb revoltons i la barana de ferro treballat. En darrer terme, a l'extrem de tramuntana del parament, hi ha un portal rectangular amb l'emmarcament arrebossat al que s'accedeix mitjançant dos graons que salven el desnivell existent entre el carrer i la plaça. El parament principal compta amb un revestiment arrebossat i pintat de color groc. Tant els muntants de les portes i finestres com els porticons de llibrets de fusta dels pisos superiors estan pintats de color verd.

Observacions:

Altres noms relacionats amb l'edifici: cal Carnisser, cal Viudo, ca la Rita o ca la Rita de les flors.

Història

A principis del segle XX, vers l'any 1905, en Joan Arnau i Reixach (procedent de can Buixó de Vinyoles) i la Filomena Pla (de Sant Boi de Lluçanès) s'establiren a la casa, on van obrir una carnisseria. D'aquí que la casa fos coneguda amb el renom de cal Carnisser fins l'any 1950, data en que la carnisseria fou traslladada a l'edifici que ocupa actualment (actual ca l'Agustinet). En relació a aquest renom cal dir que a finals del segle XVIII, en un testament del notari Feliu Rovira de Sant Hipòlit datat l'any 1773 i dipositat a l'Arxiu Episcopal de Vic, apareix citat "el carrer dit de la carniceria", que es correspon amb l'actual carrer de Mossèn Jacint Verdaguer (tot i que l'edifici està situat en el límit entre aquest carrer i la plaça Nova, això no implica que la carnisseria que dona nom al carrer faci referència a la casa que ens ocupa). Posteriorment, la casa serà coneguda també com a cal Viudo, donada la condició del seu resident Jaume Canal (procedent de Manlleu, es va casar amb una santhipolitenca). En aquest moment, l'adreça de la casa era carrer Verdaguer, 15 i hi venien carbó. Posteriorment, l'edifici fou conegut també com a ca la Rita (o ca la Rita de les flors) ja que la Rita Oms i Massana hi venia flors (a la façana principal de l'edifici es conserva una placa de ceràmica vidrada acolorida on s'hi llegeix "FLORS RITA").

Bibliografia

ANGLADA I ARBOIX, Emília (2008). Noms propis del Voltreganès. Vic: Eumo Editorial, Centre d'Estudis del Voltreganès, p. 27, 42, 131. SERVEIS TÈCNICS MUNICIPALS (2019). "Catàleg de béns a protegir". Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Hipòlit de Voltregà. Document per a l'aprovació definitiva, setembre 2019. Codi identificador: 04.05.EA.

